

и влезнаха въ него, они се сохраниха преславниши ꙗко потопи а: така е сега и честный о крестѣ, кой то му се кланатъ, и вѣрватъ во оногѣва, дѣто се распна на него, избавляватсе ꙗко мучителство то сатанинско, и ꙗко вѣчна мѣка. Така бѣше и Савѣковый о садѣ при когѣ то бѣше вѣрзанъ ѡвѣнъ о, кой то бѣше избавленіе на заколеніе то Ісааково, и той прѣче предавляваше честный а крестъ: зашѣ ѡвѣнъ о оубо предавляваше плотьта на Бога слѣва, дѣто се пригвозди на крестѣ а, а Савѣковый о садѣ являваше самыи а крестъ.

Ѣр. Ты си извѣчилъ много, и за тога съ леснота веднага си готѣвъ да ꙗговарашъ во оныи прорѣчества, дѣто те ползѣватъ.

С. Не е така, катѣ що дѣмашъ ты, зашѣ то самы готѣвъ да ꙗговарамъ, нѣ ꙗко твоѣ то писаніе ти показѣвамъ истина та. И слѣшай добрѣ, що дѣма писаніе: Іаковъ Патріархъ, кога поиска да благослѣви сыновѣ те си, не восклонилисе малку ꙗко ѡдаръ а си, дѣто лежѣше, и подпрѣсе на ѣдинъ край на тогата си, кога то знаменѣваше крестъ а: и пропрѣжи си лѣва та рѣка, и тѣри а на глава та Манассина, кой то бѣше ѡдеснъ, а дѣсна та пропрѣжи, и тѣри а на глава та ѣфремова, кой то бѣше ѡдлѣвъ, и катѣ си прекрѣсти рѣцѣ те, така благослѣваше. Не ѡстави ли пѣрвый а сынъ, кой то бѣше ѡбразъ на каши те людіе, а на вторый а даде всѣчко то си благословеніе, кой то имаше да бѣде ѡбразъ на хрѣстіански те людіе [а Мѡѡс. мѣ Ѣ. дѣ.] и пакъ проданіе то Іѡсифоко, и жезлъ о Мѡѡсѣовъ, кой то сотвори знаменіа и чѣдеса не проображѣваше ли крестъ а? [Ѣ. Мѡѡс. д. Ѣ Ѣ.] така и дѣрѣво то дѣто го тѣри Мѡѡсѣи въ Мѣррѣ, и оусладѣхасе воды те [Мѡѡс. еѣ. Ѣ. кѣ.] не прообразоваше ли честный а крестъ? и пакъ кога си простѣраше рѣцѣ те крестовиднъ Мѡѡсѣи, и Амаліка повѣждаваше, нѣ прообразоваше ли крестъ а? [Ѣ Мѡѡс. зѣ Ѣ. аѣ.]

Ѣр. Ты гдѣ намѣриши дѣрѣво, да е было за нещю потребно оубо старый а заветъ, претѣраши го на твой а крестъ.

С. Нѣ самъ дѣрѣво та прообразоваха крестъ а, нѣ и воздѣланіа та, на рѣцѣ те и на брани те сраженіа та, и дрѣги нимъ подобни.

Ѣр. И понапредъ ти рѣкохъ, ты зашѣто си научилъ много, за тога съ леснота веднага си готѣвъ да ꙗговарашъ оубо оныи рѣченіа, дѣто те ползѣватъ.

С. Исѣсъ Навинъ кога повдигна онаи страшна врань противъ языцы те, катѣ го достигна вечерь, не запрѣ ли сѣланце то на Гаваинъ, и лѣна та на Дѣбры доклѣ зема повѣда та на сопротивны те? [гл. і. Ѣ. Ѣ.] познай добрѣ ꙗко ѣрване! зашѣ тога предвоображѣваше страсти те Гда моегѣ: Исѣсъ онаи, и Исѣсъ той: войвода онаи Ізраилевъ, царь той и Богъ нѣ самъ на Ізраила, нѣ и на всѣчка вселеннаа. Онаи языцы повѣждаваше, а той вѣсѣвски те полкове повѣди: онаи запрѣ сѣланце то и лѣна та, доклѣ повѣди всѣчки те полкове на врази те си, тѣка на распатіе то Гда моегѣ сѣланце то и лѣна та оубо жасѣхасе, и помрѣкнаха, и не дадоха своѣ то сѣланіе: дѣнь о ꙗко страхъ преложисе, и станѣ